

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

UYKUSUZ

AKP Genel Başkan Yardımcısı Mustafa Şen, kamuya eleman alımında mülakatların teröristleri elemek için yapıldığını savundu.

Her şey Torunlarım Deniz Göktaş Bulvarı'nda Buluşsun Diye

Yirmili yaşlarındaki birçok genç gibi ben de tarihe geçmek istiyorum. Dönüp şöyle bir baktığımızda en eskilerden peygamberler ve imparatorlar gözümüze çarpıyor. İnsan çabalayarak bu unvanları elde edemez

ama peygamberler ve imparatorlarla birlikte tarihe geçen arkadaşları, yakınları, ikinci adamları ve onlara isyan edenler var. Büyük bir aksilik olmazsa onlar net olarak tarihe geçmişler. Onun dışında eserleri günümüze kalan ressam, heykeltıraşlar ve mimarlar var. Sayısı görece az da olsa filozoflar ve yazarlar var. İsimleri yıllara pek dayanmasa da bazı mucitleri ve bilim insanlarını sayabiliriz. Son yüzyılda da fotoğrafçı, yönetmen ve oyuncuların söz edilebilir ama onların tarihe geçip geçemediğini söylemek için erken.

Doğduğumuz an yukarıda ismi geçen bütün unvanlardaki insanlarla hemen hemen aynı niteliklere sahip oluyoruz. İnsan doğar, tercihlerine göre tarihe geçer ya da tarihe karışır. Doğar doğmaz piyano kursuna yazılmak gibi kompleks ve vizyon sahibi ebeveyn gerektiren tercihler değil bunlar. Yukarıdaki insanlara baktığımızda ya bir işe yetenekleri ya da konuşma kabiliyetlerinin yüksek olduğunu görüyoruz. Onun dışında hepsi çalışkan ve cesur. Belli bir karizmaya da sahipler. İlla üçgen vücut-yakışıklılık gibi değil, iddialarıyla uyumlu bir fiziksellik kâfi, örneğin Gandhi. Ayrıca dönemlerinin ruhuna göre davranmışlar. Millet terin suyun içinde hayvan avlarken hayata dair konuşan filozofun adını bilmiyoruz. Dinleyicisiz olmuyor. Aynı şekilde şimdi biri imparator olmaya çalışsa "Faşist" diye bütün hevesini kırarlar.

Ortak özelliklerden bazılarını karşılıyorum. Erkeğim öncelikle. Tarihe geçmeye dair bir hırsım var ama onlar kadar çalışkan ve gözü kara değilim. Bu sonuca gösterilerime ya da senaryolara yeterince çalışmadığım için vardım. Bunlara motive olamıyorum diye tarihe geçmeye de motive olamam gibi bir durum yok. Tarihe geçmek için günde 16-17 saat çalışabilirim. 20. yüzyıl figürlerini örnek alamam. Belki sonraki yüzyıl çıkaramayacaklar. O yüzden yönetmen, fotoğrafçı, oyuncu, komedyen elendi. Peygamber, imparator, filozof, heykeltıraş, ressam değişen çağ koşulları nedeniyle elendi. İsyen lideri olmak ya da demokratik yollarla seçilip tarihe geçmek gibi meşgaleler de mümkün değil, insanlarla muhatap olmak istemiyorum. Bugün gaza getirirler yarın kimse kalmaz arkada.

Olabildiğince bireysel bir şekilde tarihe geçmek gerekiyor. Mimarlık mantıklı olabilir. Sonsuza kadar kalacak bir yapı üretiyorsunuz, yamuk yamuk mozaik taşı bir apartman olsa bile. İTÜ Mimarlık bölümünü kazanmıştım ama Ankara'dan ayrılmayayım diye gitmedim. Zaha Hadid giderdi İstanbul'a aynı durumda. Hazır iktidar değişmek üzereyken mimarlık eğitimine başlayıp Twitter'da beni takip eden muhalefet kurmayları vasıtasıyla merkezi bir iş alıp tarihe geçebilirim. Diğer ihtimal ikinci adam olmak. Bu konuda çalışmalara yıllar önce başladım. Önemli konularda yakın arkadaşlarım var. Henüz yardımcı istihdam edecek konuma gelemediler, bekliyorum. Üçüncü ihtimal de aşırı zengin olmak. Böylece ileride devlet başkanı olacak gençlere adınızla burs verip onların CV'sinde sonsuza kadar isminizi yaşatabilirsiniz. Rüşvet vererek sokaklara adımı koydurabilirim. Torunlarım Deniz Göktaş Bulvarı'nda buluşur.

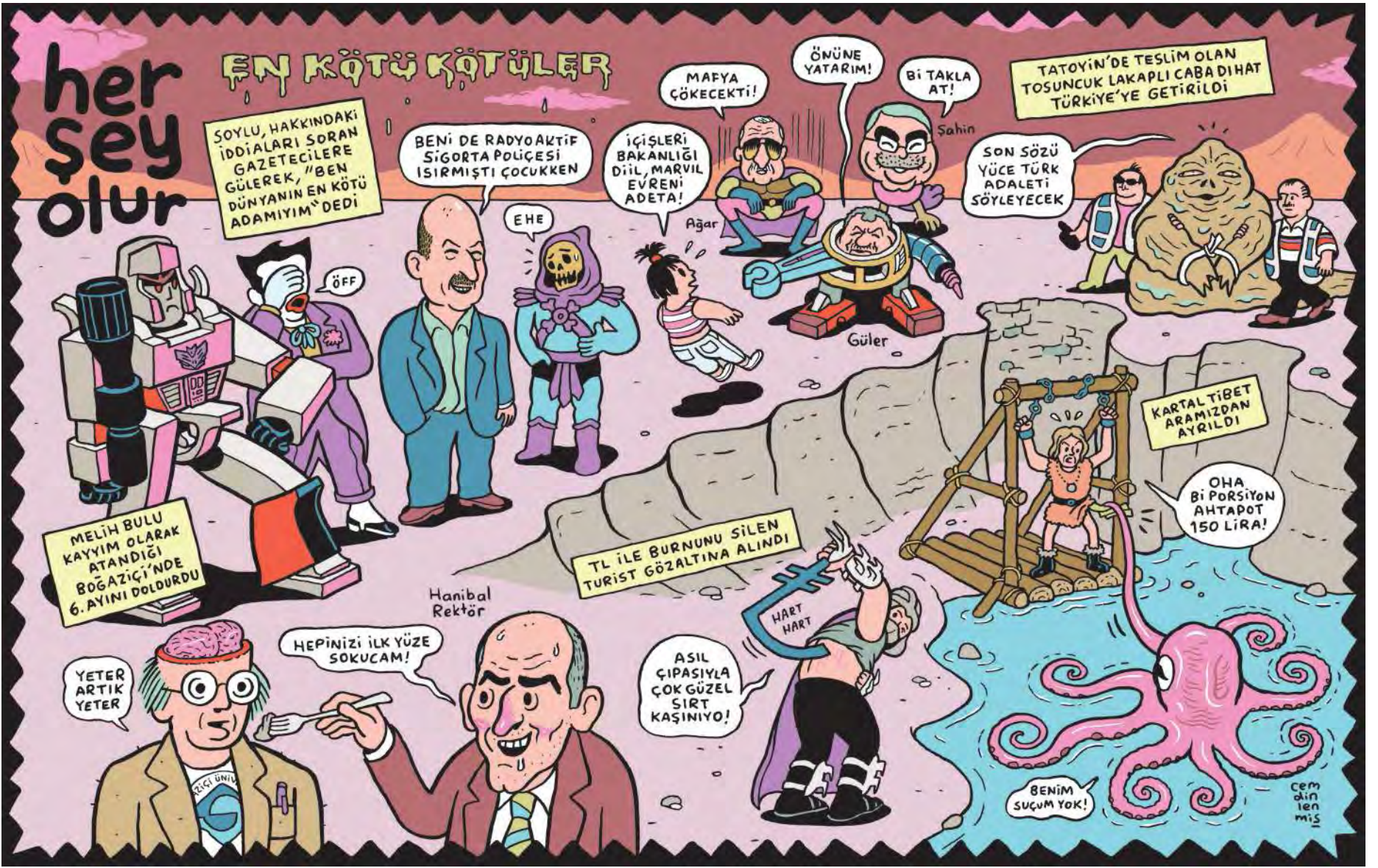
Üç kulvarda da ilerlemeye devam edeceğim. Online Mimarlık Tarihi kursuna kaydoldum. Takip ettiğim muhalif vekillerin çeşit çeşit tweet'lerini paylaştım, özelden takdirlerimi sundum. Gençlik kollarından, akademiden, sanat dünyasından yakın arkadaşlarıma hâl hatır soran Whatsapp mesajları yolladım. Ve Yemeksepeti'nden beyti söylemek üzereyken vazgeçtim.

TABABET KUŞLARI

Bütün

HEYOO!!

Yanlış iliklenen düğme

Övünmek gibi olmasın, ki zaten birazdan ortaya çıkacak ki övünülecek

değil, dövünülecek bir hadisedir, çocukken dünya klasiklerinin çoğunu okudum. Daha doğrusu okuduğumu sandım, ama işte zihnimin bir yerinde "okudum," diye kodlandılar ve kaldırıldılar. Okudum okumasına ama okuduğum "klasiklerin" çoğu Serhat Yayınları Çocuk Klasikleri diye bir seriden yayınlanmıştı. Küçümen küçümen, 80-90 sayfalık kitaplar, daha doğrusu kitapçıklar.

İlerleyen yıllarda, esasen yavaş yavaş dünya klasiklerini okuma yaşına geldiğimde de gerçek bir keriz gibi bütün bu kitapları "okudum," diye kodladığımdan hiç orali olmadım. Düşünün bir Robinson Crusoe'dan Oliver Twist'e, Beyaz Diş'ten Don Kişot'a kadar nice dünya klasiğini altı forma, doksan altı sayfada okudum geçti. Tabii o zamanlar hiç bilmiyoruz bu kitapların orijinali kaç sayfa falan.

Yıllar sonra aklıma düştü, çocukken Monte Cristo'yu çok sevmiş, bir iki kere okumuştum. Dur, dedim, şunu bir daha okuyayım. Çünkü şöyle bir durum var, yaşıml ilerledikçe bir şeyler okuma ya da izleme hızımda bir değişiklik olmadı ama yeni şeyler okuma izleme oranım giderek azaldı. Son on beş yirmi yıldır,

eğer bir film izliyorsam o filmi daha önce de izlemiş olma; bir kitap okuyorsam o kitabı daha önce de okumuş olma ihtimalim yüzde seksen falan.

Kitabı alayım dedim ama tabii Serhat Yayınları Çocuk Klasikleri falan kalmamış, onun yerine İş Bankası Hasan Ali Yücel serisinden çıkan iki ciltlik bir Monte Cristo Kontu var. Bir saniye, iki cilt mi? Yav bu kitap ben çocukken okuduğumda 96 sayfa 11 hatta 12 punto küçümen bir kitap, hatta kitapçıktı, ben görmeyeli büyüüp serpilip iki ciltlik, sayfaları 8-9 punto 1500 sayfalık bir romana mı dönüştü? Elbette dönüştü, çocukken bizi feci yediler, "Al Monte Cristo," dediler verdiler elimize 96 sayfalık kitabı, biz de mal gibi onu okuduk, yıllarca da "Monte Cristo'yu okudum," diye gezdik.

Ya bakın bu özetle falan açıklanabilecek bir şey değil. Kaldı ki özet bile olsa, bir kere insan efendi gibi kitabın kapağına bunun bir özet olduğunu yazar. O da yok. Ama diyelim ki özet, arkadaş bir kitabı nasıl oluyor da otuzda birine kısaltabiliyorsunuz? Arkadaş bu basbayağı bir filmin fragmanına olan oranı, sen özet çıkarmamış, kitabın fragmanını yapmışsın, onu da bize kitabın kendisi diye kaskallamışsın. Hayır bari elin değmişken Marcel Proust'ın Kayıp Zamanın İzinde serisini de şöyle bir 96 sayfa yapıp vereydin de bir hayrın olaydı. Neyse uzatmayayım, ben öncelikle 1500 (hatta o 96 sayfalık kitabın puntosu üzerinden 2500 falan) sayfalık kitabı nasıl bu kadar kısaltmışlar diye gittim iki cildi de aldım.

Arkadaş, o 1500 sayfada, 1789 sonrası birinci

imparatorluk dönemi mi istersiniz, Bourbon Restorasyonu mu, Napolyon'un ikinci 100 günlük denemesi mi her şey var. Yetmedi, Tepedelenli Ali Paşa İsyanı da var, İtalya'nın birlik çabaları da. Hayır sadece kitabın arka planındaki olaylarla ilgili birer cümle yazılsa 96 sayfa yine yetmiyor, siz nasıl becerdiniz lan bu kitabı bu kadar kısaltmayı?

Kitaba gelecek olursak, Monte Cristo emsalsiz bir ruh hastası. Buna bir madik atmışlar, o da yıllar sonra pek zengin gizemli bir şahıs olarak geri dönüp intikamını alıyor falan. Artık hepimizin bildiği "Bir zamanlar kapından kovduğun fakir ama gururlu bir genç vardı, hatırladın mı?" geiyinin ilk ortaya çıktığı roman bu. İntikam aldığı adamlar bunu zaten çoktan unutmuş, tam bir keriz intikamı zaten ama her ne kadar daha sonra bu temayı kullanan kitap, film ya da diziler meselenin bu intikam kısmına takılıp kalsa da, kitabın asıl anlattığı daha çok Game of Thrones gibi intikamın hemen hiçbir zaman iyi bir fikir olmadığı ve intikam alanı mutlu etmediği. Ha tabii bizim 96 sayfalık özetin özetinin özetini hâlinde de bir vur kır parçala, bu maçı kazan havası yok değil o ayrı.

Ha burada asıl mesele ne? Koca bir nesil, bir bütünün yirmide belki de otuzda birini hatmedip, tamamına hâkim olduğumuzu sandık; kitapların, kavramların, fikirlerin sadece isimlerini belleyip içeriğine hakim olmadan kavradığımızı inandık. Felsefe tarihinin en önemli dönüm noktalarını dört cümlelik paragraflarla geçiştiren felsefe kitaplarıyla büyümüş bir nesle de bu yakışırdı.

NE DERSİNİZ ?

SELAM SEVGİLİ OKURLAR. BUGÜN YİNE CEVABINI BULAMADIĞIM SORULAR VE MESNETSİZ İDDİALARLA KARŞI-NIYDAYIM. YİNE İPE SAPA GELMEZ GÖRÜŞLERİMİ GİZEREK BU SORULARA YANIT ARAYACAĞIM VE VARDIĞIM MANASIZ SONUÇLARI SİZLE PAYLAŞACAĞIM...

ÇÜNKÜ SİZLER DERGİYİ ALARAK BU HAKKI ELDE ETTİNİZ... ZATEN SAHİP OLDUĞUNUZ BİRGÖK HAKKA VE ÖZ-GÜRLÜĞE DE HEP BEDELİNİ ÖDEYEREK KAVUŞTUNUZ... YETERİNCE ADİL GÖRÜNÜYOR, DEĞİL Mİ?

İŞTE SORMAK İSTEDİĞİM TAM DA BU: STATÜYE, YALNIZ ONA LAYIK OLANLAR MI ULAŞABİLMELİDİR? TABİ BUNU SADECE PARAYLA ELDE EDİLEBİLEN STATÜLER ÜZERİNDEN DÜŞÜNMEYİN...

HİÇBİR KONUDA İYİ OLAMAYAN; BA-ŞARISIZ, YETENEKSİZ YA DA SADE-CE TEMBEL OLANIN DA DÜNYA-Nİ-METLERİNDEN SONUNA KADAR FAY-DALANMA, SAYGİDEĞER VE SEĞKİN OLMA HAKKI YOK MUDUR?

MALUMUNUZ, YAŞIMIZ İLERLEDİKÇE YETERSİZLİKLERİMİZ SEVİMLİ OLMAK-TAN ÇIKAR... BEBEKKEN SAHİP OLDU-ĞUMUZ 'ALTINA İŞEME' YADA 'KENDİ ÜZERİNE KUSUP UYUYAKALMA' GİBİ TEMEL HAKLARI ZAMANLA KAY-BEDERİZ...

VE BİR NOKTADA FARK EDERİZ Kİ BAZI STATÜLERİ ELDE ETMEK İÇİN EPİY GEÇ KALMIŞIZDIR... İYİ BİR ÜNİVERSİTE-YE GİRMEK, DİŞ SAĞLIĞIMIZI GERİ KAZANMAK YA DA KEMAN VİRTÜÖZÜ OLMAK HER GEÇEN GÜN BİRAZ DAHA ZORLAŞIR

TOPLUMSAL HİYERARŞİDE YÜKSELME ŞANSIMIZ ZAMAN İÇİNDE AZALIR. PE-Kİ İNSANLARDAN, HENÜZ HAYATLARININ YARISINA BİLE GELMEDEN BUNCA GARE-SİZLİĞİ KABULLENMELERİNİ BEKLEMELER ADİL?..

HAL BÖYLEYKEN, GARESİZLİĞE BOYUN EĞ-MEYİP HİYERARŞİ DÜZENİNİ BAYPAS EDEN DOLANDIRICILAR VE KOLAYDAN YOLUNU BULAN KURNAZLAR YENİ İDOLLERE DÖ-NÜŞÜRLER. VASİFSİZİN STATÜ ELDE ET-MEK İÇİN SON ÜMİDİ ONLARDAN BİRİ OLABİLMEKTİR...

BUNU SADECE ORTA DOĞULU OLMAYA YORMAK, DÜNYANIN DÖRT BİR YA-NINDA YÜKSELEN OTOKRAT REJİM TRENDİNİ YAHUT ABD'DE KONGRE BASTIRAN TRUMPIZM'İ AÇIKLAMAYA YETMEZ. OLAYLARI POPÜLERİZM VE CEHALETE BAĞLAYANLARIMIZ OLUR...

ANCAK BANA KALIRSA BU ÖYLE KİTLE-LERİN BİLİNCİSİZLİĞİ SEBEBİNLE OR-TAYA ÇIKAN BİR SONUÇ DEĞİL. AKSİNE, O KONGREYE, BANKA YÖNETİM KURU-LUNA YA DA REKTÖRLÜĞE ULAŞMA ÜMİDİNİ YİTİRMİŞ VASİFSİZİN BİLE İSTEYE ALDIĞI İNTİKAMDIR.

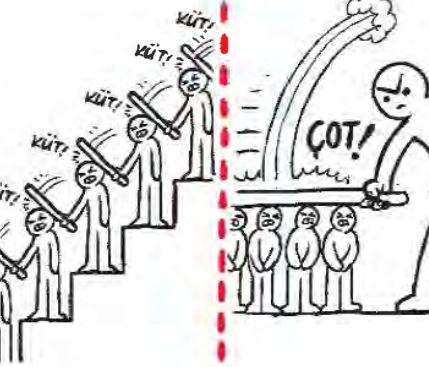
VASİFSİZ, OTORİTE ODAYLARINI TEK-TEK ELE GEÇİRİKEN, TOPLUMUN AY-DINIK YÜZLERİ DE ONU DEMOKRATİK İL-KELERE BAĞLI KALMASI İÇİN İKNA ETMEYE ÇALIŞIRLAR. NİTELİĞİ ÖNCE-LEMENİN ÖNEMİNDEN BAHSEDELER...

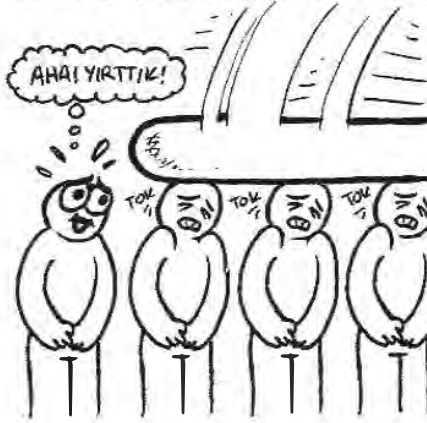
VASİFSİZ İŞE KENDİNCE DAHA GER-CEKÇİDİR. UZAK GELECEKTE FERA-HA ÇIKACAK BİR TOPLUM UĞRUNA ÇALIŞMAK İSTEMEZ. HAKKA-HUKUKA NE İNANIR NE GÜVENİR... O SADECE ÇORBASINDADIR: NE KOPARSA KÂRDİR

ONA GÖRE TOPYEVÜN ULAŞILABİLECEK REFAH, BULUNDUĞU KONUMDAN ANCA ÜÇ BEŞ ADIM ÖTESİDİR. "YA HEP, YA HİÇ" DER VASİFSİZ. HİYERARŞİ ALTINDA EZİK HİSSETMEKTENSE, TEK OTORİTENİN İNŞAFINA SİĞİNMEYİ TER-CHİ EDER...

BU ŞEKİLDE SOPA YESE BİLE GAM YE-MEYECEK, ONURU KIRILMAYACAKTIR. FIRSAT EŞİTLİĞİNİ İMKANSİZ GÖRDÜ-GÜNDEN, HAK DEĞİL İMTİYAZ İSTER. HİMMET ONA BALDAN TATLIDIR

FİRSATINI YAKALAR, ŞANSI DA YAYER GİDERSE GÜZEL BİR KÖŞE KAPAR. OTORİTEYE YETERİNCE VARANABİLİR-SE CEZAI EHLİYETTEN BİLE YIKTAR... BİR ÇOCUK KADAR SORUMSUZ VE ÖZGÜR YAŞAR...

HATTA KİM BİLİR; USLU BİR ÇOCUK OLURSA GÜN BELİR 5 DAKİKALIĞINA ZİRVEYİ BİLE GÖREBİLİR...

GÜVE OYUNU

Yine yazı yazmam gerekiyor. Çizim yapmanın da yazı yazmanın da en zor kısmı, daha başlarken bomboş bir ekrana ya da kağıda bakıyor olunuz. Çizgide iş daha da uzun sürüyor. Düzgün iş yapmak saatler alıyor. Yazı yazmakta da öyle ama bir çizim kadar uzun sürmüyor tabii. Fakat yine de işim gereği yıllardır boş ekranlarla bakışan birisiyim. Artık biraz daha rahatım. Bari

biraz müzik dinleyeyim, havaya girerim diye düşündüm. Müzik dinlemeye başladım. Kalan tek kulağımı da kesseymişim de dinlemez olaymışım arkadaş. Önce triplelere girdim Muse açtım. "Uprising" adlı parçalarını. Böyle rak tarzında gibi, Queen'e tuhaf biçimde benzeyen bir grup kendisi. Üç kişi bunlar. Tabii orada dert tasa yok, "Yıllardır var ya azımıza zıttınız / Artık bize hükmedemeyeceksiniz / Bu oyunu bozacaz gardaş / O g*t yere incek bilader" gibi sözleri olan bir parça. Tabii adamlar daha kibar insanlar herhalde. Daha güzel bi İngilizce'yle anlatıyor...

Peki ne oldu da birden şu anda "Salına Salın Sinsice"yi dinlerken bir yandan da odamın içinde davullara ve yığılı onca eşyaya çarpmadan yılan dansı yapar hale geldim? Yazı yazmak için oturduğum ekmek tekne de belime biraz şöyle çingirdayan bi şey de taksam tam bir oryantal şova dönüşecektim... Birden Tarkan'a aşırı kopmaya başladım. Açtım "Şımarık"ın klibini ve Tarkan'ı takip eden yabancı renkli gözlü manitaları filan izledim. Tarkan'ın peşinden sıkıntı çıkartan kızlar var. Etek giymişler, topuk giymişler, felsefe bu. Tarkan zaten "Alayınıza turşu suyu" ile "Ya ne gerek vardı ama canım?" tarzı arasında, bu kızlardan kaçıyor... Mantıklı yani, o kadar insan beni de kovalasa bi yerde kesin bi manyaklık olduğunu düşünürüm... Love is love, Tarkan is Tarkan aslında.

Şaka maka derken halim berbat! Evde Tarkan dinleyip şu anda da Şeytan Azapta'nın sözlerini söylemeye çalışıyorum. Acayip acayip sözleri var... Neyse ya, bi yüzümü yıkayıp geldim. Off odada hala Tarkan çalıyor. "Bekle, beni bekle, elleriimi...!" dedi, ellerimi hoparlörlere uzattım. Lan naapıyorum ben ya? Neyse bi çay içeyim bari. Şimdi böyle yazınca da olmuyor, iki cümle arasında siz bunu okuyana kadar ben 6 bardak çay, bi aysti şeftali (limonlusuna kılım, o yüzden oyum şeftaliye), bir de kahve patlattım. Şimdi tein ve kafeinden gözlerim sansar yavrusu gibi çukurlarında dönüyor da dönüyor. Lan bu sefer de ona buna laf yetiştirmeye başladım Twitter'dan. Twitter'da zaten ya bir şeye kızacaksınız ya da bir şeylere getir götür için emir vereceksiniz. Başka yolu yok.

Aferim Kaan, iyi bok yedin evladım. İşi gücü bıraktım, ona komikli jpeg, buna akıllı cevap kisvesi altında dandik laf esprisi filan derken yine mal müdürü gibi kaldım.

Tam bu sırada odaya dev bir kelebek girdi. Kelebek dedim ama şekli şemali daha çok sokak keleş gibi. Yani renk menk yok, bildiğin güve aslında. Şimdi güve müve ama hakkını da vermek lazım. Albatros gibi bir güve arkadaş. Sanki güveler aralarında "Bundan sonra reyizimiz sen ol Güven, Allah bizden alsın sana versin abi" demişlercesine semirmiş bu güve. Hayvana (artık bu ebatlarda bir güveye "böcek" demek olmaz, çünkü kedi yavrusu hayvansa bu da hayvandır bence) mal mal bakarken, "Filopi-filopa" diyerek kanat çırpı, çırpı, çırpı, lapss omuzuma kondu. Tam o sırada arkadan Tarkan "Kara meleğim yine omzuma konduuu, eeeyvah!" deyince iyice bir korktum.

İster istemez hayvanla göz göz geldik. Ceviz içi kadar gözü var lan! Ben en yalaka tavrımla "Nasılsın ağğğbi?" çektim güveye. Yani şimdi yerimde olsanız siz naapacaksınız onu da merak ediyorum. Sonuçta güve bu. Sokar moka, bayılır, sonra emer bi şey yapabilir. Her şeyin başı dialog ayrıca... Güve cevap vermedi. Boynundan "Guguruk" diye bi ses çıktı. Yutkundu mu, balgam mı topladı anlamadım valla ama tırstım. "Abi" dedim, "Hava bozdu ya, bi yağıyor bi yakıyor, sizin de işiniz zor" dedim. Neredeyse güve, gözümde yerini öfkeli bir taksiciye bırakmıştı. Biraz daha devam edersem, balkon kapısından atlamadan önce güveye "Bir de fişiniz varsa fiş rica edebilir miyim abi?" diyeceğim. Durum kritik... Baktım olacak gibi değil, güve de benim monitöre mal mal bakıyor "Abi oyun açayım mı? Oyun oynayalım?" dedim. Güve hareketlendi. "Abi sen yetkili bi abiye benziyorsun, gel seninle satranç oynayalım, kazanırsan beni yersin, kaybedersen sana şu köşeden kuşbaşı kaşar ısmarlarım, üzerine de yumurta kırdrırız" dedim. "Yumurta" doğru bir seçim olmamış olabilir. Güve önce biraz soğuk yaptı bana, sonra kabul etti. Her türlü beleş yemek yiyecek çakal! Neyse bu gerizekalıyı ben satrançta yendim, biraz zorlandım ama kodum çocuğu! Bu bozuldu "Lan iki günlük ömrümüz var, yaptığın işe..." diye sinkaflı konuştu. Ben de küfürü duyunca yandaki davuldan zil ayağını aldığım gibi "Senin tozunu skertirim lan pırpır!" diyerek kafasına vurdum. Şokun etkisiyle tırsıp salon camından kaçtı bu. Salak salak uçarken bi eliyle hala bana "Seni enişteme bayıttırıcım olm!" diyordu. Aha kafayı elektrik lambasına vurdu salak!

Şimdi sokaklar haram bana. Çıkarsam kesin bulur beni. Cam da açamıyorum. Hava sıcak ve nem var. Burası İstanbul, güveler bile sakat artık.

CEM GÜVENTÜRK

17 Ağustos

Devamı var.

ŞAHSİ CEHENNEMİM

Ahşap kokusu burnumu yakıyor ama doymak bilmiyorum. Mentollü su kabının altına yetkili dışında kesinlikle dokunulmaması gerektiği yazılmış. Yetkilinin telefonu ile ilgilendiğini buğulu camın ardından zor da olsa seçebiliyorum. Kabı tepeleme doldurup tek hamlede çarpiyorum kömüre: "COSSS..." Yasak göz

bebeklerimden ayak parmak uçlarını kadar her yerimi yakıyor. Daha fazla, daha fazla yanmak istiyorum çünkü sauna benim sırdaşım, her halimi kabul eden tek arkadaşım, ruhumun ve bedenimin yegane yardımcısı. Sauna, ısı ayarını kendimin ayarlayabildiği şahsî cehennemim. Güler yüzümün ardına sakladığım günahların cezası, anne kucağından daha sıcak tek yurdum. Şimdi arınma zamanı. Kendimi biraz tanırırsam bu sıcaklık da yeterli olmayacak. Yetkili telefonu ile ilgilenmeye devam ederken bir kap mentol daha: "COSSS..."

Bir seksen beş boyunda, doksan kilo ağırlığında birine göre fazla kırılgan bir yapım var. Rastgele seçilmiş dört kişi ve beni, uygun hava şartlarının kademeli olarak değiştirilip denekler üzerindeki etkilerinin gözlemleneceği bir deney grubuna alın. Sıcaklık arttığında başına güneş ilk geçen, azaldığında ilk üşüten, rüzgar çıktığında gözleri ilk kızaran ve her değişiklikten sonra kendini biraz kırılgan hisseden ilk kişi ben olacağım. Bugün de o günlerden biri. Göz altlarım her zamankinden daha pörtlük, iyice etlenen yanaklarım iki yandan sarkmış, konuşmaya üşenen bir halde; filmlerinde beyaz suratlı donuk insanları kullanan Nordik yönetmenlerden biri tarafından keşfedilmeyi bekler bir halim var.

Kesin olarak açıklayamayacağım bir nedenden dolayı (Yüksek ihtimalle haftalardır bira, patates kızartması ve etle besleniyor olmam) halsizim. Normal şartlarda yanında dakikada bir şaka yaptığım dostum gün boyunca iyi olup olmadığını sordu. Abartılacak bir şeyimin olmadığını ama pek konuşamam da olmadığını anlattım ve kendisini saunaya davet ettim. Benim saunaya girip aylardır içimde biriktirdiklerimi ter yoluyla atmam gerekiyordu. Ve bu isteksiz ifadem, zorlukla nefes alıp ağır ağır kurduğum cümleler sauna sıcaklığında terlerken anlam kazanabiliyordu. Suratım kimseyi dinlemek istemediğimden değil, sıcaktan buruşmuş gibi kabul edilebilirdik. Ancak dostum havanın sıcaklığını bahane ederek teklifimi geri çevirdi. Oysa saunanın havasına mevsimlerden bağımsız olarak ihtiyaç duyarız. Bu ne İstanbul'un bezdiren nemiyse karşılaştırılabilir, ne kuru Güney Doğu Anadolu- "COSSS..."

Siyah veya beyaz tişört giymediğim her gün koltuk altı terimden utanacak en az bir an yaşarım. Belki de bu yüzden bu ahşap fakirhanede bu kadar rahat hissediyorum. Buraya girenin terlememe, doğru kıyafeti giyip terini göstermeme şansı yok. Burada hepimiz eşitiz. Doksan derece altında herkesin düşündükleri de eşit seviyede değerli. Aynı az önce çalışanlarından birinin yaptığı hırsızlık üzerine konuşan şirket sahibi adamın dediği gibi: "Dünyada iki çeşit insan vardır; bir iyiler, bir de kötüler. Ben elli beş yaşındayım, hayattan anladığım budur, haydi sıhatler olsun..." Duyduğum en saçma sözlerden biri. Umarım o adamın yaşına geldiğimde tükürdüğümü yalamam. Dünyada üç çeşit insan vardır; bir iyiler, bir kötüler, bir de sınıflandırma özürdür. İçeri gireli 15 dakika olmuş, son bir kez: "COSSS..."

Zamanım doldu. Artık tamamen buğulanmış camı aralayıp duşa doğru ilerleyeceğim fakat yetkili elinde iki boy havluyla karşımda duruyor. Şimdi bir beş dakika buhar odasına girip en son hamamda duş alıp turumu tamamlamalıyım. Sonradan geçiştirebileceğimi düşünüp "Tamam," deyiverdim ancak adamın dikkatini dağıtabilecek kimse yoktu. Galiba saunanın mevsimler ötesi bir değer olduğunu düşünmek konusunda yalnızdım. Adamın ısrarlı bakışları altında önce buhar odasına, oradan da hamama gidip turumu tamamladım. Üzerimi değiştirip normal hava sahasına çıktığımda aldığım derin nefesi, "Vallahi iyi geldi," gibi bir şeyler mırıldayarak geri verdim. Saunanın tam olarak neye iyi geldiğini hala bilmiyorum.

ÖZER AYDOĞAN

Bu kediyi tanıyorum. Mahallede vergi memuru gibi dolaşiyor, esnafın ve mahalle sakinlerinin kapı önlerine bıraktığı kuru mamaları denetliyor.

Bazılarını ağzına alıp deniyor, bir iki çiğneyip geri bırakıyor. Kaba konmamış, kaldırırma serbest stil serpilmiş kuru mamaların üzerine yatar, dilinin yetişebildiği noktadaki kuru mamayı yalayarak uykuya dalar. Dünya öyle çirkin mucizelerle, öyle çirkin tatlılıklarla dolu ki şaşırmaya doyamazsın, izlemekten kendini alamazsın, kendini dede gibi "allah allah, ne ki şimdi bu" diye sayıklarken bulursun. Bir keresinde belediye otobüsünde beline bağlı idrar torbası elinde, cep telefonundan at yarışı izleyerek hastaneye giden yaşlı bir bey görmüştüm. Bu iğrenç bir mucizedir. Buna bakmayan, buna hayret etmeyen

gören gözlerine, düşünen beynine en büyük ihaneti yapar. Bir keresinde elindeki peçeteye sarılmış dev gibi tulumba tatlısını bırakmayı reddederek caddeye kusan bir çocuk görmüştüm. Annesi tulumba tatlısını çekeledikçe çocuk itirazla kafasını kaldırıyor, üstü başı kusmuk oluyordu. Tulumbayı vermedi, biraz iyileşince ağzını tulumbanın peçetesiyle sildi, tulumbayı yemeye devam etti. Bu iğrenç bir mucizedir. Buna tanık olup da talihi şükretmeyen, hayata geldiğine, yaşadığına sevinmeyen küstaktır, duygu yoksunudur. Kuru mamayı yalayarak uyuyan kedi iğrenç bir tatlılıktır. Her gördüğümde anlamaya çalışmadan uzun uzun izlerim, doya doya şaşırıyorum.

Sabahın altısında yanımda yatan oğlumun "git" demesine uyandım. Yeni konuşmaya başladığı için bir şey söylediğinde seviniyorum, duyulanıyorum. Yeni uyandığım için tam anlamadım ama yine de sevindim. "He oğlum?" dedim, ayağıyla iteleyerek yine "git" dedi. Uzağa mı yatayım? Olur. Mesafe bırakarak yattım, "uğraştığımın şeylere bak" gibi bir ifadeyle yerinden doğruldu,

odanın dışını göstererek tekrar "git" dedi. Göte bak. Yataktan kalktım, kapıya gittim, "gidiyorum bak" dedim, "git" dedi tekrar yattı, hemen de uyudu. Çocukların beyninde vicdan yoktur, beyin etlendikçe vicdan bölgesi sonradan gelişir. Gelişim psikolojisi dersinde okumuştum da inanmamıştım, inanmak istememişim. Donlu, çoraplı ve amaçtan yoksun bir şekilde salona geçtim. Sabahın bu saatinde sokakta dolaşan, pencerede donlu adam görmeyi de hakediyordur diye düşünerek pencereleri açtım. Kediyle göz göze geldik. Pencerenin pervazında, perdeleri açtığımda göz göze gelmek için belki saatlerdir perdelerle baktığını düşünmek beni biraz irkiltti. Herkesin, iki yaşında çocukların ve kedilerin bile nasıl bu kadar net motivaasyonları olabiliyor? Gayrı ihtiyari bir şekilde kediye "ne var?" diye sordum, "sizde yaş mama neli var?" gibi bir tavırla bağırdı. İğrenç bir bağırsı var. Kedilerin miyavlaması son dönemde çok mu bozdu yoksa bana mı öyle denk geliyor? Eskiden miv miv diye tatlı bir ötüşleri vardı, şimdi pili bitmiş oyuncak

bebek gibi sesler çıkartıyorlar. Bilmiyorum. "Bizde yaş mama yok, bu saatte yaş mama bulmam imkansız, hayırlı günler" dedim ama gitmedi. "Yaş mama demek illa üzerinde kedi resmi olan konserve demek değildir; akşamki yemekten kalan ızgara köfte, kahvaltılık salamlarınız, hatta biranın yanına düşlediğiniz kuru etler bile birer yaş mamadır. Ben insanlara bunu anlatmayı, bu konuda insanları bilinçlendirmeyi kendime görev edindim." der gibi bağırdı. Kendinden emin hayvanlara bayılıyorum, burada bekle. Köfteleri salama saracağım, salamlı köfteyi sosisin içine koyacağım. Sana etli et hazırlayacağım. Demek hayatını tedx konuşmacısı gibi kendine güvenden kazanıyorsun, demek kuru mamaları o yüzden yemek yerine yalıyorsun. Sabahın altısı olmasına rağmen her şeyi çok iyi anladım ve artık her şeyin farkındayım. Seni mamaladıktan sonra belki yeniden yatarım, anlamanın verdiği iç huzur ve mutlulukla uykuya dalarım. Umarım.

Mustafa Satıcı

mert Dolapçıoğlu

"Akşam oldu,
Gün doğdu şairlere"
-Celil Vardar

■ E, caddenin
adını 'İstiklal'
koyarsan tabii
ki Arap dolar.
'Bağımsızlık' koyacaktın
caddenin adını!

■ Frankofon: Bir yaklaşık sonuç...

■ Ara ara kendine söylüyor örneğin bir
türküyü son bilen adam ve sonra rahmetli
oluyor. Böylece o türkü tarihin derinine
gömülüyor. Bildiğin o türkü, unutuluyor.
Hazin mi, hazin. Allah'tan devran dönüyor.
Yeni türküler geliyor...

■ Şom Ağızlı'yı biliyorlar,
güzel laflar eden Yom
Ağızlı'yı bilmiyorlar.
Beddua'yı biliyorlar, iyilik
ihtiva eden Veddua'yı
bilmiyorlar. Aşağı çekme
kurnazlığını zeka sanan pek
çok.

■ Yıl 2010. Moskova'ya
gittim. Acar gazeteci kardeşim Barış Mutlu
sağ olsun, bir araba ayarladı. Azeri şoför
arkadaşın adı Azer, şahane, hoşsohbet adam.
Birlikte Nazım Hikmet'in de yattığı mezarlığa
gittik. Bizimki gibi değil; heykelden, büstten
geçilmiyo mezarlık. Nazım'ın mezarında da
heykeli vardı. Azer, biraz uzakta beklerken,
hürmetle durdum büyük ustanın kabri
başında, kendimce bi şeyler mırıldandım.
Azer yanıma geldi, "Hayırlı adam mıdır
abi?!" dedi, "Çok" dedim. "Fatiha okuyayım
o zaman" dedi, "Lütfen" dedim. Sessiz,
beraber durduk. Sonra Nazım Hikmet'in şiirini
okudum Azer'e, "Vallahi hakikatli adammış"
dedi. O vakit ceple fotoğraf yaygın değildi,
keşke olaymış. (Okuduğum şiir: Davet)

■ "Tavuk Dünyası" gördüm Beşiktaş'ta. Tavuğu
dünyasından edip, bi de bu ismi koymak ne ya?!
Tarih boyunca tavuğun başına gelen, pişmiş
tavuğun da başına gelmiştir...

■ Çok yakın planda "CESARETİM VAR"
diyor Muazzez Abacı...

■ Bir kız arkadaşım anlattı: Çin lokantasına
gitmişler sevgilisiyle. Kız siparişinin bi yerine
"Balina Yağlı Kurabiye"yi de sıkıştırmış, adam
bu ismi duyanda celallenip "Yeme şunu," demiş,
"balina yağlı kurabiye murabiye yiye yiye balina
gibi oldun" demiş. Hemen orada, aynı gün
ayrılmışlar, iyi mi?!

■ "Fıstıkçı Şahap" adlı dükkan mükkan ne
zaman açılacak?!

■ İki arkadaş hastaneye gittik ziyaret için, oda
numarasını tarif eden adam gördük. 1309'un
önündeyiz net olarak, 1311'e gideceğiz, "Bu kapı
değil, diğeri de değil, sonraki" diye yönlendiriyor
bizi canımın içi. Organik navigasyon...

■ Yüzyüzyken Konuşuruz'un o
harika şarkısında "Gel, benim
için değil, yemin ederim değil,
başka bir konu var" diyor ya,
orada 'konu' yerine 'mevzu'
diyelermiş daha iyiymiş.
Mevzu, güzel kelime mevzu.
Mevzu unutulmasın. Mevzu.

■ Afganistan Başkonsolosluğu'nun Birinci
Levent'te olması, şanımız yürüsün hesabı...

■ İçinde "LAPLAPLIBİDİBİDOP" geçen
şarkı var. Ömür Göksel'in şahane şarkısı:
"Umurumda mı Dünya". Şöyle diyor o
şarkıda: "Sigara bulmak çok güçmüş /
Amerika Rusya'ya küsmüş / Bizim takım
küme düşmüş / Umurumda mı dünya /
Sen varsın ya!" İşte bu şarkıda geçiyor
"laplaplibidibidop" ve "şapşapşılışılışop"
Yalnız acaipmiş yazması...

■ "Adını açıklamayan yetkili" ne lan? Adını
açıklamağa tırsıyosa neyine yetkili? Bildiğin az
yetkiliymiş işte...

■ Beşiktaş'ta üç kız yürüyorlardı. İçlerinden
biri "Şişman ölmek istemiyorum" dedi
arkadaşlarına.

Bayilerde
marketlerde

ÇIKTI!

www.uykusuzdukkkan.com.tr

KRALİYET AİLESİ

DİNOT*

İMER GÖKSEL

* MAAŞIMIN ÇOK AZ OLDUĞUNU DÜŞÜNMEMELİYİM!

* NOLUR, BENİ EKMEK ALMAYA YOLLAMA...

* KAPI AÇILACAK, BEN DE ÇIKAR, Bİ HAVA ALIRIM!

* SAÇMA SAPAN KONUŞUP, HER ŞEYİ BERBAT ETMEK İSTEMİYORUM AMA BÖYLE DE ÇOK SIKICI BİRİ OLDUĞUM İÇİN TERKEDİLECEĞİM GALİBA?!

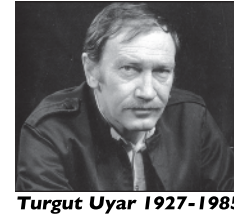
ENGİN ERGÖNÜLTAŞ

“Lüle taşından gerdanlığa gücüm yetmemiş,
Sana Sapanca'dan bir sepet elma almışım”
Turgut Uyar

“Arttırılmış Normal” Nihayet. İlk gecesinin sabahı. Cin şişeden çıktı. Pir çıktı. Haykırışlar, kahkahalar, bağrıışmalar, motor egzoz patpatları... Sabaha kadar aralıksız. Acı çığlık/ağlama; inleme ve hırıltı; onlar da... Öğürtü/ feryat. Herbiri ayrı ayrı şekillerde kendine has detone, seslerinin son raddesinde hepberaber şarkı söyleyenler. Sanki bir yankı vadisine gelmiş gibi önündeki boşluğa öylesine avaz avaz bağırıyorlar. Millet bu geceyi beklemiş. (Kaleiçi'yle bitişik bir ana cadde burası) Her keskin sesle birden karanlık odanın içine yeniden düşe düşe taksit taksit paramparça yırtık pırtık bir uyku. Kesik kesik, başsız sonsuz karmakarışık rüyalar. Dilini anlamadığım bir ülkenin kısa film festivalinde günler geçirmiş gibi uyandım. (kısa film; hiç hazzetmem; bu vesile ile) Kafam uğulduyor.

Telefon ekranında yüksek43 en düşük 27 derece yazısı. Bu insanlar, yeni bir dalga, yeniden tehlikeli hale geldiğinde nasıl tekrardan o evlere kapatılmaya ikna edilecek. Aklım almıyor. (şişeden çıkan cini, o şişeye yeniden kapamak için en zayıf yanından; gururundan yararlanılıyor; kurnaz kız “Hadi canım koskoca dev; o minnacık şişeden mi çıktı, buna kim inanır ki?” dediğinde, Cin maharetini ispatlamak için ufalıp yeniden şişeye girer girmez; hilekâr kız koşup bir çırpıda şişenin tıpasını kapatıveriyordu, masalda--birkaç ayrı versiyonu var--)

Aynısı işte; Büyük hile, desise, dolap/ dalavere; kurnazlık gerekir, bir muhtemel yeni dalgada bizleri yeniden evlere kapatabilmek için. (aşırı güzel hilekâr kız; belki o bile...--orta yaşlı mazbut erkek yönetici lafıyla olacak iş değil gibi sanki--) Büyük de konuşmayayım. (“İki kere olan, bir

Turgut Uyar 1927-1985

daha olur” diye de bir laf var)

“Yakın gelecekte gelen/ geldiğini söyleyen” o adam. Adamlar? “Zaman Yolcuları” Neredesiniz? “İki sene sonra şu şu olacak, üç sene sonra bu olacak...” “Herşeyi söyleyin ama, “kovid”i söylemeyin” diye imza attırarak mı satıyorlar o zaman makinalarını? O yakın gelecekteki firmalar sizlere. Hiçbiriniz söylemediniz. Ayıp şey.

Çok kırıcı. İnsan bir çıkıp özür diler. (bir tavsiye; bir dahaki sefere; bize gelme hemen; madem gidebiliyorsun; iyice geçmişlere git önce; bindir makinana, al getir Schopenhauer’ı oralardan, mesela--İbn Haldun olur, Lao Tzu olur, Horace, Ahmet Haşim...-- İki kişilik oturacak yer, sandalyesi mandalyesi varsa yani. Vardır. Makinanın. Bir faydan olsun. Tartışınlar dinleyelim tv’lerde--eh, anca o zaman unuturuz belki kovid’den hiç söz etmeyişi--)

Üç gece sonra; geceyarısı: caddede hengâme bila fasıla devam ediyor. Önlem, sakınma, tedbir medbir hak getire. Şişe, bize gel gel ediyor gibi... uzaktan göz kırpması... “Şişe” metaforu çok eski. Evlere kapansak da, sokaklara da atsak kendimizi, zaten “çok

büyük bir şişe” içinde hapsolmuş bir durumda olduğumuzu düşünenler olmuş; Varoluşçu önemli filozof Wittgenstein gençlik yıllarında “felsefe ile uğraşmaktaki

amacınız nedir? Sorusunu “Şişedeki sineği kurtarmak” diye cevaplamıştı. “Sineği” yani; (kabaca) “bizler”i. Herneyse, derin mevzular... Hayırlısı diyelim... Yazı bitmiş bulunuyor...

Hepinize dostluk, kardeşlik muhabbet dolu günler diliyorum...

Ludwig Wittgenstein 1889-1951

PATRICK SÜSKİND

KOKU

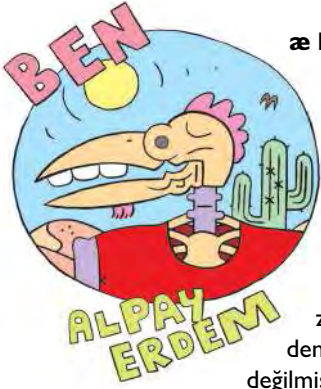

SUGAR DADDY

BİRİNE ÇOK BENZEYEN

æ Merhaba.

æ Üzerinde kemeriyle birlikte satılan pantolonu alma, aldırma.

æ Geçen de spor mağazasındaydım. Kendime uzun kollu forma bakıyordum. Dum. Um. Mum. Buldum zaten formayı da. Gerçi

denemeden aldım. Tam yazlık değilmiş ama olsun. Yazlığı zaten internette sipariş verdim. Ayvalık'ta

yazlık. Ne diyordum, pihiii, uçtu, mevzu uçtu. Spor mağazasındaydım işte. Bir ağabey gördüm, yedi sekiz yaşlarındaki çocuğuyla bir tartışma içindeydi. Çocuk yeni bir bisiklet istiyordu. Tartışmanın özü buydu. En son adam, çocuğa dedi ki, "var oğlum zaten bisikletin, hadi gidiyoruz" dedi, çocuğu çekiştire çekiştire götürdü. Tam bir tipini sıkıştırdım. Yırrak. Kolundaki saati on bir dolar'dı bence. Şaşırdığım için "on bir" yazmadım bu arada. "On bin" de yazabilirdim ama artık bence on bir dolar da çok pahalı. Eğer on bir dolarlık saat takıyorsan, çocuğa da yeni bir bisiklet alabilirsin ayı. Çok sinirlendim. Konu çocuklar ve bisiklet olunca gerçekten çok sinirleniyorum. Çocuklar bir bisikleti yıllarca kullanamazlar. Ayakkabıyı da. İki senede bir üç senede bir, bisikleti yenilemek gerekir. Çünkü çocuk bu, büyüyor. Bisiklet neden büyömesin. Ayrıca, en kabul edemediğim de şu, bir çocuğun neden iki bisikleti olamasın. Birinden ayrı keyif alır, diğerinden başka türlü keyif alır. Neden ya neden. Ayrıca her bisiklet aynı mı. Her bisikletin kendine göre özellikleri oluyor. Bu yüzden bisikletler farklı farklı. Yoksa hepsi aynı olurdu. Kızıyorum ağabey. Çevremde de var böyle arkadaşlarım. Her şeye para harcıyorlar,

konu bisiklete gelince, yeryüzünün en cimri insanları. Kötü kötü bisikletlere biniyorlar. Hayat kötü bir bisiklet kullanmak için gerçekten çok kısa. Lütfen ama. Vallahi bir an adamın peşinden koşup, ne kadar yanlış düşündüğü konusunda uzun uzun konuşmak istedim adamlar ama sonra vazgeçtim. Kırk yaş üstüydü, laf anlatamazsın. Olan çocuklara oluyor böyle işte. Ben de tam tersiyim. Hiçbir şeye para harcamam. Sadece bisiklete para harcarım. Ben de böyle bir insanım işte. Ama biliyorum ki, benim yaptığım doğru.

æ Yatmadan önce diş fırçalama olmasaydı mesela. Her şey nasıl olurdu acaba. Ba. A. Yani yatmadan önce diş fırçalamak, sağlığa zararlı olsaydı, nasıl olurdu acaba. Bir kere acayip bir rahat ederdik gibi geliyor bana. Çünkü yatmadan önce diş fırçalamak, bazen gerçekten çok yorucu olabilir. Uyumak istiyorsun ağabey o ara. Dizi izlerken için geçmiş, uyuyorsun bile hatta. Sonra uyanıp, haydaa, diş fırçalamaca. Büyük eziyet. Böyle gün içinde insanın en zinde olduğu anda, sadece bir kez diş fırçalansa. En sağlıklı bu olsa mesela. Aslında hiç diş fırçalama olmasa. Diş fırçalamak yasak olsa. Diş fırçalamamak sağlıklı, diş fırçalamak norto olsa. Yemek yemesek mesela. Niye yiyoruz. Sadece zevk için yesek. Yani yemeden yaşayabiliriz ama yesek. Seks gibi. Seks yapmadan yaşayabiliyoruz ama yine de seks yapıyoruz ya, öyle düşün. Öyle olsa yani keşke. Keşşşke.

æ Biraz önce kuzenim geldi yine eve. "O değil de aga" dedi, "tecavüze uğramadan iyi bu yaşa geldik ha" dedi. "Oha, ne diyorsun lan sen" dedim. "Öyle ağabey" dedi. "Allah Allah" dedim. "Öyle öyle" dedi. "Ee" dedim. "Mesela ağabey" dedi, çocukken çok sevdiğim bir kuzenim vardı, benden yirmi yaş kadar büyüktü, ben sekiz yaşındaysam o yirmi sekiz yaşındaydı, beni de çok severdi, ben de onu çok sevdim, bir gün annemden izin alarak kuzenimde kaldım" dedi. "Oha, tecavüz mü etti yoksa sana" dedim.

"Yok be oğlum" dedi, "dünyanın en şahane insanıdır kendisi" dedi. "Ee" dedim. "Ee'si, edebilirdi de ağabey" dedi. "Ne diyorsun ağabey sen, ben seni anlamadım" dedim. "Edebilirdi ağabey" dedi, "etseydi ne yapabilirdim, çocuktum ben o zaman, sen nasıl yırrak bir annesin ki, bunları hiç düşünmeden, çocuğunu kuzene gönderiyorsun, o gece de orada kalıyor, bu nasıl bir mantıktır ya" dedi. "Oğlum" dedim, "bak bu konuda bence haksızsın" dedim. "Şimdi her şey değişti, şimdi ben de çocuğumu göndermem, ama eskiden gerçekten böyle şeyler yoktu, ve kimse böyle şeyler düşünmüyordu, eskiden çocukları sevenler, gerçekten çocukları seviyorlardı, şimdi bilemiyorsun ki, pedofli midir, .rospu evladı mıdır, şimdi bilemiyorsun gerçekten" dedim. "Ne bileyim ağabey, ben şimdinin mantığıyla düşünüyorum, kafama yatmıyor" dedi. "Sen yine de annene bu kadar yüklenme, biliyorum annen seni çok yaralamış küçükken, ama sen bu konuda çok şey yapma" dedim. "Biz de yeri geldi, amcalar dayılar dedelerle büyüdük, eskiden yoktu öyle şeyler ve normali oydu, toplum çok kirlendi, masumiyetimizi büyük yitirdik" dedim. "E iyi öyle olsun, ama bence ben haklıyım" dedi, gitti. Bu defa hiç susmadım, kedilerle konuştum.

æ Fırın makarnanın fırın makarna olduğunu bilmeyip, onu normal spagetti gibi pişiren de tanıdım. Tanıdığım yetmezmiş gibi yedim de bir de elinden. Hiçbir şekilde yenilmiyor, ne yapsan olmuyor. Korkunç bir şey.

æ Doyduğunu, porsiyon bitince anlıyorsun. Porsiyonu küçült ağa.

æ Hoşça kal.

Mucize Bebek

Kapağını, Sibel Can'ın süslediği aile albümümüze bakıyoruz birlikte. 15 sene sonra doğduğum için bu ailenin kıymetlisim. Kız kardeşim de bu durumun farkında.

Benim fotoğraflarıma bakarken geçirdiğimiz süre biraz daha fazla. Bu durum hoşuma gidiyor ve zaman zaman ortamı girmek için "Şuna bir daha bakalım" diyerek kendi fotoğrafımı yeniden görmek istediğimi söylüyorum. Annem, hatırası olan her fotoğraf ile ilgili bazı detaylar veriyor. Benim yer aldığım hikayeleri daha coşkulu anlatıyor.

Coşkusunu perçinlemek ve kız kardeşimi geri plana atmak için "Eee dile kolay 15 sene" diyorum. "Ah yavrum çok bekledik biz seni çok. Sen doğunca dünyalar bizim oldu" diyerek destek veriyor annem. Duygusalılık, istediğim seviyeye gelince anneme daha kolay yön verebiliyorum. Bu durum kardeşimi iyiden iyiye rahatsız ediyor ve "Tamam artık diğer fotoğraflara da bakalım" diyerek gerginliğini kusuyor.

Yıllar sonra gelen mucize bebek olarak belki haberlere konu olamadım ama annemin gözünde çok daha fazlası olduğumu biliyorum. Albümü bitirip odalarımıza çekilirken "Mucize bebek görenleri hayrete düşürdü" diye bağıriyorum. Beklediğim tepkiyi alamayınca "Vasıfsız kız kardeşi ise sıradanlığı ile kimsenin dikkatini çekemedi" diye ekliyorum. Yatağıma uzanır uzanmaz bir mesaj geliyor. Ekran görüntüsü alınarak atılmış olan bu mesajda annemin whatsapp durumu gösteriliyor bana. "Canım kızım" yazıyor durumunda. Profil fotoğrafı da güncellenmiş. Kız kardeşimle yan yana olduğu bir fotoğrafı koymuş.

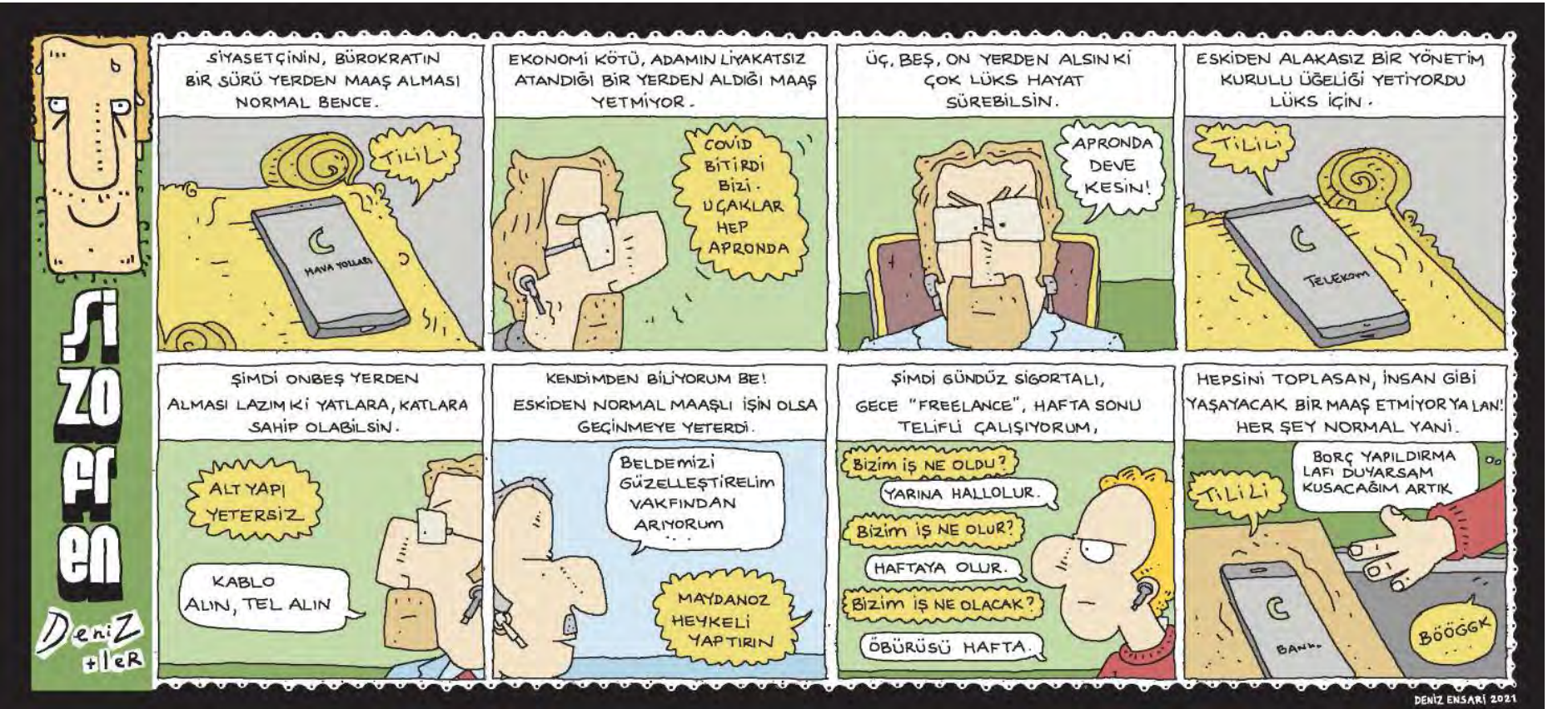
Yaşadığım bu şoku atlatmam uzun sürmüyor ve yerimden fırlayarak kardeşimin yanına gidiyorum. Savaş baltasını bilirken buluyorum onu. Kötü bir kahlaka ile "Gördün mü?" diye soruyor. Profil fotoğrafı ve durumu kardeşimin değiştirdiğini

düşünmek istiyorum. Benim annem böyle bir şey yapmaz çünkü. Kendimi buna inandırmak için büyük çaba gösteriyorum ama gerçekleri öğrenmem uzun sürmüyor. Annem, dengeleri sağlamak ve bakın ben evlat ayırmıyorum demek için böyle bir değişikliğe gitmiş.

Ben bu konuda annemin ayarsız olduğunu düşünüyorum. Göklere çıkardığı evladını bir anda dibe çekerek akıl tutulması yaşıyor. Rüzgarı arkasına alan kardeşim, annemin bu jestine karşılık olarak kendi Whatsapp durumunu "Canım annem ve canım babam" olarak güncelliyor. Yetmiyor, profil fotoğrafına da birlikte çekildikleri bir fotoğraf koyuyor.

Bu kez odalar arası geçişlerde "Alibeyefendi kafana takma! Sen bu aile için bu vatan için çok güzel şeyler yaptın" diye bağıriyorum. Basit bir aile albümü bakma etkinliğini aile içi savaşa dönüştüren ise babam oluyor. Kız kardeşimin jestine karşılık o da Whatsapp'ında birtakım değişiklikler yapıyor. 15 sene sonra doğmuş olmamın hiçbir önemi yok artık. Ailemin yeni başarılarına aç olduğunu fark ediyorum. Hüsrarla sonuçlanan her milli maç sonrası Çek Cumhuriyeti geri dönüşünü izleyerek avınan Türk sporseverler gibiyim. Elimdeki tek güç olan 15 sene sonra doğmak kozunu yeteri kadar kullanmışım. Bu aile uyanmış artık. Böyle şeylere karni tok.

Yorgun düşen naziz bedenimi dinlendirmek için çadırıma çekiliyorum. Mağlubiyeti kabul etmiş durumdayım. Endişeli fakat gururlu bir şekilde kardeşimi beklemeye başlıyorum. Savaş alanında defalarca mağlup ettiğim bu kız çocuğu, geçmişten ders çıkarmış ve bu kez çok daha iyi hazırlanmıştı. İçeri girer girmez ayağa kalkıyor ve elini sıkıp tebrik ediyorum onu. Şımarmamamı ve bir daha fotoğraf albümüne bakarken daha mütevazı olmam gerektiğini söylüyor. Daha büyük ve caydırıcı yaptırımlar beklerken, zeytin dalı uzatarak büyüklük yapıyor kardeşim. O an orada barış imzalıyor ve hal ve hareketlerimize dikkat edeceğimiz konusunda sözler veriyoruz. Bu kez odalar arası geçişlerde "Aile her şeydir" diye bağıriyorum.

Haftalık Mizah Dergisi | 7 TEMMUZ 2021 | Sayı: 721

Haftalık Yaygın Süreli Yayındır
YAYINCI: MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ.
İMTİYAZ SAHİBİ: Uğur Gürsoy
SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Barış Uygur
YAZI İŞLERİ Mdr.Yrd: Nuri Açar

Grafik: Utku Coşkun - Kerem Pişkin

Kaligrafi: Şevki Sayışman Satış Sorumlusu: Selami Yamak

Adres: Şehit Muhtar Mah. Nane Sok. No: 12/4 Beyoğlu / İSTANBUL

Tel: 0 (212) 245 53 38/39 Fax: 0 (212) 245 63 60 • ISSN 1307 - 7619

Baskı: İleri Basım Mat. Amb. Reklam Tanıtım Yayın ve Teknik Hiz. Tic. A.Ş. Bahçelievler-İstanbul 0212 454 32 90 - 0212 454 34 83

Genel Dağıtım: TÜRKÜVAZ DAĞITIM TEL-0216 585 90 00

Abonelik: Yurtiçi: PTT kargo ile 350 TL. Özel kargo teslimatlı 450 TL Yurtdışı: Avrupa 120 Euro. Uzakdoğu 150 USD.

IBAN Numaralarımız:

(Alıcı: Murekkep basın) TL: TR59 0006 2000 0680 0006 2974 32 USD: TR78 0006 2000 0680 0009 0849 67 EUR: TR08 0006 2000 0680 0009 0849 66

Dergimize ulaşamadığınız bayiler için iletişim adresi ve telefon numaralarımız selamiyamak@gmail.com 0212 245 53 38/39

